

[Ingomar Petersen.]

planlægning i byggesektoren. I alt for mange år har boligpolitikken været uden styring til stor skade for samfundsøkonomien.

Jeg kan ikke være uenig med den socialdemokratiske boligordfører hr. Svend Jakobsen i, at styringsproblemet med hensyn til de 40.000 lejligheder er et væsentligt problem. De 8.000 almennyttige boliger kan vi sagtens styre, men vi har 32.000 boliger tilbage inden for den private sektor, som man på en eller anden måde nærmere må drøfte af en styring af, også af hensyn til beskæftigelse, investeringer og ikke mindst planlægning inden for hele byggesektoren herhjemme. De lovforslag, som i dag foreligger til forhandling, vil være et skridt på vejen.

Den nye lov om boligbyggeri indeholder de ændringer af finansieringsordningerne for det almennyttige boligbyggeri, som er aftalt mellem boligforligspartierne. Der har efter indgåelse af boligforliget været rejst en del kritik fra forskellige interesseorganisationers side, men det, der må interesse befolkningen og ikke mindst de kommende lejere i det fremtidige almennyttige byggeri, må være huslejens størrelse og simpelt hen intet andet, og på dette punkt er der en betydelig forbedring. Efter de beregninger, jeg har foretaget, vil huslejen for en gennemsnitslejlighed på ca. 80 m<sup>2</sup> efter den nye foreslåede finansieringsordning blive ca. 250 kr. billigere pr. måned end efter den nuværende finansieringsordning, så talen om en dårligere ordning for lejerne end den eksisterende er helt urealistisk.

Under udvalgsbehandlingen må vi nok nærmere vurdere, om ministerens forslag om, i det første kvartal af 1975 at give tilsagn både efter den gamle og den nye ordning, vil være hensigtsmæssig, da man jo opnår at få ensartede byggerier færdige til udlejning på samme tidspunkt, men med en stor månedlig huslejeforskel. Jeg har nævnt forskellen på ca. 250 kr. om måneden, og jeg finder det ikke særlig hensigtsmæssigt eventuelt inden for samme kommune eller inden for samme område at få byggerier færdige til udlejning på samme tidspunkt med en så stor huslejeforskel.

I lovforslaget er der medtaget forskellige ændringer af finansieringsformerne for

andet offentligt støttet byggeri, som ikke er indeholdt i boligforliget. En ændring af reglerne om støtte til opførelsen af boliger til unge under uddannelse, så disse boliger indpasses i det almennyttige byggeri, vil være hensigtsmæssig, men da den foreslåede finansieringsform afviger noget fra finansieringsformen for de almindelige almennyttige boliger, kan der vist blive visse administrative vanskeligheder, som vi nærmere må drøfte under udvalgsarbejdet.

At vi ud over de aftalte 8.000 boliger nu også har mulighed for at opføre yderligere 1.500 værelsesenheder pr. år, kan naturligvis kun være til gavn både for de unge og for beskæftigelsen. Om så tallet 1.500 værelsesenheder er det rigtige mener jeg også vi nærmere må vurdere under udvalgsarbejdet.

Da de gældende regler om offentlig støtte til institutionsbyggeri frembyder et meget broget billede, kan vi være enige med ministeren i, at en forenkling er påkrævet. De foreslåede ændringer vil naturligvis få økonomiske konsekvenser for kommunerne, og de øgede byrder for kommunerne må indgå i fremtidige kompensationsdrøftelser. Ændringerne vedrørende de forskellige institutionsbyggerier må meget nøje overvejes i folketingsudvalget; der er konsekvenser i det, så vidt jeg kan bedømme det, også over for sociallovgivningen, og jeg tror, det vil være klogt, at vi i udvalgsarbejdet også får en vis kontakt til socialudvalget om disse spørgsmål.

De foreslåede ændringer i lov om realkreditinstitutter som følge af boligforliget og de nødvendige og påtrængende ændringer vedrørende medarbejderrepræsentanter samt ændringer i øvrigt i henhold til den endelige udformning af loven om boligbyggeri er det radikale venstre naturligvis positivt indstillet over for.

Det kommunistiske forslag til ændringer i lov om boligbyggeri, som indebærer yderligere offentlige tilskud til boligbyggeriet, kan det radikale venstre ikke tilslutte sig, da dette forslag vil være i strid med det indgåede boligforlig.

Såfremt den nye boliglov skal træde i kraft pr. 1. januar 1975, vil det som også nævnt af hr. Svend Jakobsen være nødvendigt med et hurtigt udvalgsarbejde og en hurtigt endelig beslutning her i folketinget,